

Potřeba pohybu u mladých psů

Mladá štěňata jsou často velmi divoká a temperamentní

Kolik je příliš?

Většina pyšných majitelů štěňat své miláčky s oblibou rozmazluje pamlsky a drahým krmením pro štěňata. Proti tomu nelze v zásadě nic namítat. Ale za nějaké tři čtyři měsíce se ze štěněte stane mladý pes a ten už by měl pomalu začít odrůstat i dětským faldíkům. Když takového mladého psa pohladíme ze strany po hrudním koši a musíme pořádně přitlačit, abychom vůbec ucítili žebra, svědčí to o nadváze.

Příliš vysoká hmotnost je přitom pro rostoucí psy nebezpečná, protože v důsledku toho jsou jejich klouby trvale přetěžovány a tak poškozovány, což je případně může poznamenat na celý život. Nadváha způsobuje dřívější opotřebení a zabraňuje zdravému vývoji kloubů.

Ve většině případů se navíc stále ještě málo přihlíží k vysoké potřebě pohybu u štěňat. Jen při normální váze a přiměřeném pohybu se mohou zdravě vyvíjet klouby, svaly, šlachy a vazy psa. U vlků, prapředků domácích psů, začínají mladá zvířata přibližně ve stáří osmi až devíti měsíců doprovázet smečku i na větších výpravách a tím pádem zvládat větší vzdálenosti. Až do té doby se mladý vlk zdržuje převážně v nejbližším okolí nory a dodržuje dlouhé pauzy vyhrazené odpočinku a spánku. Dovádí vždy jen krátkou dobu.

Často slyšíme, že psi mladší jednoho roku mají příliš měkké klouby na to, aby mohli skákat, běhat po schodech nebo vedle kola. Dokonce i chovatelé často radí štěně raději vynášet do schodů a v náručí

přenášet do auta. To nezřídka vede k tomu, že mnozí majitelé svým psům tyto formy pohybu úplně zakazují. Taková „opatrnost“ však už je přehnaná. „Domnívám se, že příležitostný pohyb tohoto druhu mladému psu neuškodí, pokud se děje v rozumné míře a není vynucován.“ říká profesor přírodních věd Roland Friedrich z Univerzity v Giessenu, sám chovatel a majitel retrívrů. „Velcí a rychle rostoucí psi jsou ohroženi více než malá plemena nebo třeba vyslovení honiči nebo saňoví psi.“ Samozřejmě by člověk neměl se štěnětem, které si sotva přinesl od chovatele, podnikat mnohahodinové procházky, vodit ho dolů po schodišti nebo ho nechat skákat přes překážky. „Občas to však mladému psu dovolit a nenásilně ho seznámit se schody nebo překážkami může být pro budoucí sebevědomí psa jen ku prospěchu,“ říká veterinární lékař Ute Quast z německého Zeleného kříže, sám majitel psa. Po schodech by se měli starší psi pohybovat pomalu - zvláště směrem dolů (na vodítku!), protože tato forma pohybu je velmi nepřírozená a jed-

nostranná a výrazně zatěžuje především hrudní končetiny.

„Příliš dobře míněné“ krmení - často pojící se s nadváhou - a přílišná fyzická zátěž zhoršují v tomto věku geneticky podmíněné choroby, jako je dysplazie kyčelních kloubů (DKK) a dysplazie loktů, stejně jako poruchy vývoje kostry, jako je například fragmentovaný procesus coronoideus medialis.

Najít správnou míru je obtížné. Navíc neexistují všeobecně platná pravidla, jako třeba že procházky mohou trvat jen 5, 15 nebo 30 minut. A navíc: většinu štěňat jejich hravost, temperament a snaha zalíbit se nutí, aby se namáhala daleko za své přirozené hranice možného zatížení. Je tedy také nesprávné štěňata intenzivně povzbuzovat k divokým hrám, protože nedokážou sama přestat ve chvíli, kdy je toho na ně příliš. Přitom platí, že pro psa - zvláště pokud náleží k velkému plemeni, která inklinují ke kloubním problémům - do 12 měsíců věku vlastně neexistuje příliš málo pohybu, jen příliš mnoho. Pravidelný, přitom ale přiměřený pohyb posiluje svalový a vazový aparát, jenž dokáže ohrožené klouby účinně držet pohromadě a uvolňovat. Skoků, náhlých prudkých zastavení nebo stavění se na zadní nohy by se však pes měl pokud možno vyvarovat - právě tak jako přetěžování. Pro klouby psa je mnohem lepší, pokud se může pohybovat po lesní půdě, po loukách a šterku.

Vědecké studie na téma dysplazie kyčelních kloubů a dysplazie loktů ukázaly, že prostřednictvím krmení chudého na kalorie, s redukováným celkovým obsahem energie a také redukcí pohybových aktivit lze u psů příznivě ovlivnit vývoj kloubů. U dědičně výrazně poznamenaných psů by se mělo jednat dokonce o striktní omezení pohybu.

Většinu mladých psů velkých plemen jejich majitelé v prvním roce života, co se pohybu týče, výrazně přetěžují. Naše doporučení tedy zní: až do věku jednoho roku raději vícekrát denně kratší procházka trvajících jen několik minut než jedna půlhodinová. Veterinární lékař Alexandr Pack u mladých psů doporučuje procházku trvajících „na měsíc života pět minut a to dvakrát denně“. U dvouměsíčního štěněte by to byly jen dvě krátké desetiminutové procházky. Nejlépe uděláte, když se poradíte se svým veterinářem, co byste mohli se svým psem daného plemene preventivně dělat, co se výživy, pohybu a držení týče, a na jaká nebezpečí byste si měli dát pozor. ■